

Concursul pentru INSIGNA DE POLISPORTIV

In ajutorul consiliilor
asociațiilor sportive

Cum se amenajează un sector pentru săritura în lungime

Continuăm publicarea unor materiale pentru a veni în ajutorul consiliilor asociațiilor sportive care doresc să-și amenajeze unele instalații necesare trecerii probelor „Concursului pentru Insigna de Polisportiv”. Dăm mai jos date sumare despre amenajarea unui sector pentru săritura în lungime.

Sectorul de săritură în lungime cuprinde pista de alun și groapa de aterizare. Pista de alun are lungimea de 35-40 m, iar lățimea 1,50-2,50 m. În mediul curent se amenajează pista cu 1-2 culoare, având lățimea de 1,25 m fiecare. Pista se execută din pământ bătut sau din zgură. Groapa de aterizare are dimensiunile de 7,00x4,00 m și adâncimea de 0,40-0,50 m de la nivelul terenului. Groapa se umple cu nisip iar pereții laterali se căptușesc, acolo unde există posibilități, cu scânduri sau dulapi. Marcarea culoarelor pistei și a pragurilor de bătaie se face cu praf de var sau cretă.

Pragul pentru săritura în lungime poate fi și din lemn, îngropat la nivelul pistei. El se așează la 2,00 m de marginea gropii.

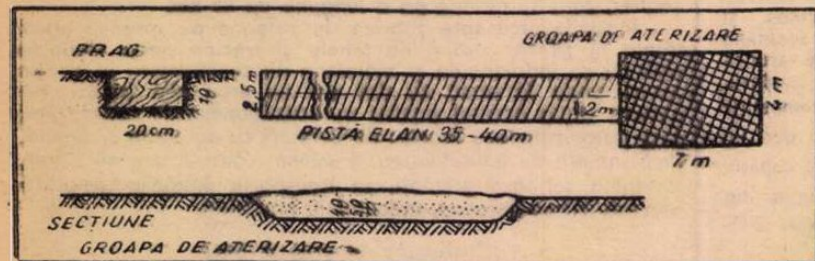
Iată noțiunile prevăzute în regulamentul „Concursului pentru Insigna de Polisportiv” la proba de săritură în lungime.

PENTRU „INSIGNA DE POLISPORTIV” GR. I.

Categoria 12-15 ani băieți — 3 m, fete — 2,70 m; 16-22 ani: băieți — 4 m, fete — 3 m; categ. 23-31 ani: bărbați — 3,80 m, femei — 2,90 m; categ. peste 31 ani: bărbați — 3,50 m.

PENTRU „INSIGNA DE POLISPORTIV” GR. II

Categoria 16-22 ani: băieți — 4,50 m, fete — 3,40 m; categ. 23-31 ani: bărbați — 4,30 m, femei — 3,20 m; categ. peste 31 ani: bărbați — 4 m.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Ţina cititori — printre care P. Dumitrescu — Ploiești, A. Savu — Brașov, I. Mău — Bailești — ne-au solicitat răspuns la următoarea întrebare: CUM SE ORGANIZEAZĂ ÎNTRERERILE DIN CADRUL „CONCURSULUI PENTRU INSIGNA DE POLISPORTIV”?

Răspuns: Toate întrecerile organizate în cadrul „Concursului pentru Insigna de Polisportiv” se vor desfășura conform prevederilor regulamentelor ramurilor sportive respective, avându-se în vedere următoarele cerințe tehnice:

Gimnastica de înviorare: Rezultatele vor fi apreciate după calitatea execuției întregului complex de exerciții.

Grosul: Alergarea (pe teren, variat) se poate efectua pe un traseu în linie dreaptă sau în circuit. Ploarea se va da în grup. Dacă sunt mai mulți concurenți și traseul este îngust, ploarea se va putea da pe mai multe grupe la anumite intervale de timp. Săritura se va face la linia de plecare sau în altă parte pe traseu.

Flotări: Prin flotare se înțelege înălțarea brațelor până la atingerea ușoară a solului cu pieptul și revenirea la poziția inițială. Poziția de plecare va fi din sprijin calcat, sprijinit pe mâini și virful picioarelor, brațele și corpul întinse. În tot timpul îndoirii și întinderii, brațelor corpul rămâne perfect întins. Exercițiul se poate organiza cu 1-5 participanți deodată.

Cațărări: Participanții vor executa cațărarea cu ajutorul brațelor și picioarelor pe prăjină sau frânghie. Frânghia poate fi înșurată în sala de gimnastică sau în alte locuri amenajate special.

Trașiuni din atârnat: Trașiunile în brațe se execută din atârnat de o bară fixă sau alt mijloc (craca unui copac etc.). Înălțimea barei trebuie să fie de 2-2,50 m. În timpul efectuării trac-

țiunilor picioarele nu trebuie să atingă solul, corpul și picioarele trebuind să fie întinse, mișcarea efectuându-se fără întrerupere.

Triatlonul: Ordinea probelor va fi următoarea: alergarea de viteză, săritura în lungime și aruncarea greutății. Cele trei probe pot fi efectuate în aceeași zi la un interval de minimum 20 de minute una de celelalte. Pentru a putea fi organizat triatlonul trebuie să fie prezente cel puțin 5 participanți. La alergarea de viteză, dacă numărul participanților este prea mare, se vor organiza serii. Alergarea se poate organiza pe stadion sau pe un alt teren neted. La proba de săritură și aruncare concurenții au dreptul la 3 încercări, luându-se în considerare rezultatul cel mai bun.

Despre modul cum trebuie organizate celelalte probe înțelegem în regulamentul „Concursului pentru Insigna de Polisportiv”, vom vorbi într-unul din numerele viitoare ale ziarului nostru.

LUCRURI CARE OBLIGĂ

(Urmare din pag. 1)

— M-a ciupit olecuță un vîrf de crampone! Sau poate că-ți închipui că la noi e ca la ping-pong sau ca la volei? N-ai ce-i face. Se mai întâmplă și cîte o jultură! Dar și aici e chestie de obraz.

— Cum adică?

— Spre pildă... Jucăm la lași, cu Grivița. Răgălie, pilierul lor, lovit la claviculă. Ii zic: Mă, Răgălie, hai să damolăm la angajări, că tot esti beteag. Iți zic: Bine, Gigele, îți mulțumesc... Și așa, începem jocul. Și jocul se încinge. Deodată, pe neașteptate, începe un pumn pe de-desubt... Mă uit... Cine credea? Răgălie, îi zic: Bine, mă, Răgălie, cum

ne fu vorba? El de colo: Iartă-mă, Gigele!

Ce era să fac? L-am iertat. Când te înfierbinți, se mai întâmplă. Dar dacă răspunzi, înseamnă că viți cine ești. Că n-ai obraz. Că nu dai doi bani pe firmă...

— Ai dreptate, Gigele.

— Știu că am. Acum, însă, fug. Antrenamentul e tare. Iar musiu Domenech mă așteaptă la Toulouse să mă ia... cu fulgi cu tot.

— Și ce faci?

— Mă blîndez, ca să-i meargă lui fulgii. Când vii pe la lași?

— Când s-o mai limpezi Cotnarul.

— Buuu! Deci, prima seară după Toulouse. Am plecat...

Un climat propice bunelor performanțe

Cu un an în urmă, consiliul clubului sportiv Știința București avea de rezolvat probleme foarte spinoase. De o bună bucată de vreme, o serie de sportivi fruntași își cam uitaseră de obligațiile lor la învățătură, nu-și mai respectau antrenorii. Și consecințele n-au întârziat: handbalistul Adrian Samungi, student anul IV la „Politehnica” a avut nu mai puțin de cinci restanțe, colegii lui de echipă, M. Apostu, Gh. Jumate și I. Paraschiv se... zbăteau de asemenea în mediocritate: doi dintre jucătorii de baschet: N. Caragheorghe și W. Iacobi, studenți la I.C.F. se „evidențiaseră” printr-o situație foarte slabă la învățătură ca și prin indisciplină, scrimerul Dan Nicolae, anul IV I.S.E. era și el restanțier, cu multe note slabe; atleții S. Schnabel și Adrian Trifu nu făceau nici ei cîntece colectivului de secție, colegilor, clubului. Un caz asemănător îl constituia și trăgătorul I. Olărescu, anul IV Arhitectură, element îngimfat, certat și el cu învățătura.

Cîteva din multele exemple... Vănoași? Cei în cauză în primul rînd, dar și antrenorii respectivi, care nu manifestaseră suficientă autoritate și exigență. De numeroase ori aceștia strigaseră în gura mare că tinerii mai sus-amintiți reprezintă elemente de neînlocuit, că fără ei echipele respective ar înregistra numai eșecuri. „Să fim îngăduitori — cereau aceștia — să dăm posibilitate celor ce au greșit să se reabiliteze”...

Asta a mers o dată, de două ori. Lucrurile nu s-au îndreptat. Evident, erau necesare măsuri hotărîte. Consiliul clubului n-a întârziat să le ia: la propunerea comisiei de propagandă și educație, studenții certați cu cartea de disciplină, au fost scoși din echipe. Cu toate riscurile decurgînd din această măsură.

Au trecut de atunci multe luni. Comisia de propagandă și educație a clubului sportiv Știința București a învățat din această experiență. N-a mai lăsat să se ajungă din nou la cazuri similare. S-au făcut discuții în cadrul organizației U.T.M., s-au preluat în adunări abaterile, s-a discutat de la om la om, cei rămași în urmă au primit sprijinul grupelor de însoțitoare. Totodată au fost instruite birourile secțiilor pe ramură de sport, s-au făcut recomandări antrenorilor de a nu mai tolera abateri de la disciplină și de a urmări cu strictețe situația la învățătură a fiecărui sportiv. Mai mult. Au fost organizate întâlniri ale diferitelor loturi de sportivi fruntași din club cu studenți de la diferite institute și facultăți. După Olimpiada de salt de la Sofia, maestrul V. Urseanu asistat de studentul Florin Gheorghiu au ținut o prelegere la care au participat „Grigore Preoteasa”. În același loc s-au desfășurat foarte reușite demonstrații ale gimnasticii și scrimerilor. În deplasări, sportivii de la Știința București

au avut prilejul să-și lărgească neconștient sfera cunoștințelor lor. Au vizionat spectacole de teatru, au vizitat instituții de cultură, fabrici și uzine. Echipa feminină de baschet, de pildă, a poposit la muzeul arheologic și la acvarium-ul din Constanța, fotbalistii au vizitat furnalele de la Reșița, poloștii au ascultat, la Timișoara, un concert simfonic dat cu concursul artistului emerit Ion Voicu, voleibalistele s-au oprit de mai multe ori la muzeul Bruckenthal din Sibiu, baschetaliștii au vizitat bojdeuca lui Ion Creangă și Palatul culturii din Iași. Astfel de exemple s-ar mai putea da. Prezența comună a sportivilor și antrenorilor în atîtea acțiuni frumoase a fost de bun augur. S-a realizat astfel o mai strînsă legătură între sportivi și antrenori, spiritul de disciplină și-a făcut mai repede loc, dragostea pentru culorile clubului i-a determinat pe studenți să privească cu simț de răspundere principală lor obligație, aceea de a învăța.

Și bilanțul anului universitar 1962-1963 a fost edificator: marea majoritate a sportivilor de la Știința s-au numărat printre integraliștii ei au obținut în foarte multe cazuri note maxime. O evidență precisă, pe secții și un „clasament” situează pe primele locuri loturile de volei fete (media generală 9,07), tir (9,00), gimnastică fete (8,97), gimnastică băieți (8,90), tenis (8,00). Fapt și mai semnificativ: mulți dintre studenții care în trecut erau slabi la învățătură s-au îndreptat: scrimerul Dan Nicolae a obținut numai note de 9 și 10 (redevinînd un element disciplinat); și la fel trăgătorul Ion Olărescu. Handbalistul Adrian Samungi și-a luat toate examenele într-o singură sesiune. I. Paraschiv și-a îndreptat și el notele.

Paralel cu îmbunătățirea situației la învățătură, au crescut simțitor și performanțele. Astăzi, 17 din cele 18 echipe, care reprezintă clubul sportiv Știința București în diferite competiții la nivel republican se află în primele trei locuri în clasamentele respective. Totodată, echipa de fotbal (cea de a 18-a reprezentativă...) se situează pe un drum bun părăsînd poziția de codaș în clasamentul categoriei B.

Cum s-ar spune, la Știința București munca educativă cu sportivii pășeste pe un făgaș nou. Astăzi, consiliul clubului, comisia de propagandă și educație, birourile de secții își văd încununată roadele unei munci desăvîșurate cu răbdare și perseverență, cu tact pedagogic și simț de răspundere. Și dacă această preocupare pentru munca educativă se va face simțită și pe viitor, nu încapă nici o îndoială că rezultatele vor fi din zi în zi mai bune, făcînd să sporească faima acestui club bucureștean. Succes!...

TIBERIU STAMA

Insemnări despre gimnastica
în producție
la Uzinele Grivița Roșie

A devenit de mult o obișnuință ca la ora 11, la Uzinele Grivița Roșie muncitorii să lase lucrul pentru cîteva minute și să execute exercițiile cuprinse în programul gimnasticii în producție. Aproape 2500 de salariați, tineri și vîrstnici, execută cu conștiințiozitate unor sportivi aflați în preajma unui mare concurs felurite exerciții menite să relaxeze organismul, să-l facă mai puternic. Vizitînd halele spațioase ale Griviței Roșii cu cîteva minute înainte de ora 11, se poate observa — din frînturile de discuții purtate deasupra strunguri-

lor sau rabotezelor — interesul cu care muncitorii așteaptă chemarea instructorilor care conduc programele gimnasticii în producție.

„La atelierele de tipărire, tapite-rie, forjă-vagoane, ca și în alte locuri de muncă — ne spune profesoara de educație fizică MARIA LAZARIUC — este o adevărată plăcere să vezi interesul cu care muncitorii participă la aceste programe. Nu este mai puțin adevărat că și instructorii sportivi Gh. Matei, S. Iordan, N. Iancu, I. Beljii, P. Emil, M. Dinu, care conduc activitatea gimnasticii în producție își dau toată strădania cînd demonstrează practic cum trebuie executate exercițiile fizice. De altfel, mulți dintre ei sînt sportivi de nădejde ai uzinei”.

Consiliul asociației sportive Grivița Roșie a selecționat un numeros grup de instructori voluntari: 44. În felul acesta, douăzeci de ateliere sînt... asigurate. Deunăzi, împreună cu profesoara de educație fizică, cei 44 de instructori sportivi au procedat la schimbarea programelor de gimnastică. Bineînțeles, structura exercițiilor a rămas aceeași. Ceea ce se schimbă este doar forma lor.

— Aven, totuși, „dureri de cap” cu alți instructori, ne spunea tov. Ion Gheorghe, secretarul consiliului asociației sportive.

Despre ce este vorba? La secțiile „piese de schimb”, „centrul II vagoane”, „strungărie vagoane”, gim-

nastica în producție... schioapătă, deși s-au asigurat toate condițiile pentru ca și muncitorii de aici să se poată relaxa după cîteva ore de muncă. Din păcate însă, în secțiile susmenționate, din vina instructorilor sportivi M. Dumitriu, Gh. Stanciu, I. Băzarea și I. Mihai, programele gimnasticii în producție se deslășoară cu neregularitate. Uneori trece chiar și o săptămînă fără ca muncitorii să participe la astfel de programe. Lipsa controlului consiliului asociației sportive se face, evident, simțită. De cîte ori membrii consiliului se deplasează în aceste secții, programele de gimnastică au loc cu regularitate. Este suficient însă ca activiștii asociației să nu viziteze — chiar și o singură zi — secțiile respective, pentru ca activitatea privind gimnastica în producție să stagneze complet. Și — pe bună dreptate — activiștii consiliului asociației nu pot trece zilnic prin cele 20 de secții în care s-a extins gimnastica în producție.

„Înteruperea” se datorează deci superficialității cu care unii dintre instructorii sportivi de la Grivița Roșie privesc problema gimnasticii în producție. Aici trebuie eantăată „cheia” rezolvării programelor de gimnastică, și nu începe îndoială că consiliul asociației sportive o va găsi.

R. CALARAȘANU